

1. prosince 1928, tedy v čas, kdy úřad správní ještě nerozhodl a proto pořadu práva vadila překážka § 180 č. 2 Osp., ke které se musí přihlížeti v každém období rozepře.

Proto musil býti spor k důvodné stížnosti žalovaného státu podle § 182 Osp. zastaven.

Čís. 14293.

I. Keď družstvo podľa stanov nie je oprávnené predávať tovar nečlenom, zakladá takýto predaj nekalú súťaž.

II. Aj družstvo je súťažiteľom podľa § 46 zák. proti nek. súťaži v pomere k súkromným obchodníkom z toho istého alebo podobného oboru hospodárskeho a je tiež podrobené predpisom zákona proti nekalej súťaži.

III. Ponúkание značkového tovaru — t. j. tovaru, ktorý výrobca dáva do obchodu stále v jednakom druhu, jakosti, označení, zovňajšej úprave a za jednotnú pevnú cenu, ktorá je odberateľom známa a za ktorú sa tovar predáva všade rovnako bez ohľadu na miesto predaju alebo osobu predávajúceho — vedome za nižšiu cenu, než ako ju výrobca stanovil, je v rozpore s dobrými mravmi súťaže.

(Rozh. z 5. IV. 1935, Rv IV 291/34.)

Žalobu pre nekalú súťaž, podanú Samuelom E., obchodníkom koreninami a miešaným tovarom, proti družstvu J., oba nižšie súdy zamietly.

Najvyšší súd rozsudok odvolacieho súdu rozviazal a tomuto súdu uložil, aby v spore ďalej pokračoval, skutkový stav podľa niže uvedených dôvodov náležite zistil a potom znova rozhodol. Dôvody:

Žalobník udáva v žalobe, že žalované družstvo:

1. predáva tovar aj nečlenom, ačkoľvek na to nie je oprávnené,

2. že predáva a predávalo určité tovary majúce povahu značkového tovaru, a i iné tovary pod predpísanými cenami tak členom ako i nečlenom,

a žiadal zaviazať žalovanú stranu, aby sa v žalobe »označeného jednania« zdržela.

Túto zdržovaciu žalobu, o určitosti ktorej niet pochybnosti, podržal aj v odvolacom pokračovaní ako je zrejme z jeho odvolacieho návrhu. Aj v odôvodnení tohoto návrhu sťažuje si, že vytýkaným konaním žalovaná strana odkladá jeho kupcov, z čoho ide zrejme na javo, že nimi mienení sú predovšetkým nečlenovia družstva.

Odvolací súd správne uvádza, že § 3 zák. č. 259/1924 Sb. z. a n. nezakazuje spolkom prevodzovať živnosti, pokiaľ to stanovy dopúšťajú. Bolo by preto treba — pokiaľ ide o skutočnosť, že družstvo predáva aj nečlenom — zistiť, či je družstvo k tomu podľa svojich stanov oprávnené, lebo keď nie je tomu tak, nebolo by možno také konanie družstva schvaľovať ani s hľadiska zákona proti nekalej súťaži.

Prez to, že základ každého družstva je svojpomocnej povahy, preca je družstvo súťažiteľom v smysle § 46 cit. zákona v pomere proti súkromným obchodníkom z toho istého, alebo podobného oboru hospodárskeho a je preto podrobené aj predpisom zákona proti nekalej súťaži. Musí dbať dobrých mravov súťaže v provoze podniku, k čomu náleží, aby dbalo tiež zákonných predpisov o dovolenom rozsahu podniku a nerozširovalo stanovami vymedzený obor činnosti svojpomocne na úkor iných súťažiteľov.

Pokiaľ ide o predávanie tovaru pod cenou, má žalobník podľa svojich prednesov na mysli najmä značkový tovar, ktorý výrobca dáva do obchodu v stále jednakom druhu, jakosti, označení, zovňajšej úprave a za jednotnú pevnú cenu, ktorá je odberateľom tovaru známa a za ktorú sa tovar ponúka a predáva všade jednako bez ohľadu na miesto predaja alebo osobu predávajúceho.

Vedomé ponúkanie takého tovaru za nižšiu cenu, ako ju výrobca stanovil, je v rozpore s dobrými mravmi súťaže, ako to už Najvyšší súd viac ráz vyslovil (srovnaj rozhodnutie č. 11004, 11537 Sb. n. s.)

Aj keď nie je nekalým konaním, keď družstvo predáva predmety spotreby svojim členom ľavnejšie ako iní obchodníci, vzhľadom na účel zákonných predpisov o družstvách, preca toto stanovisko treba obmedziť len na tovar, ktorý nemá povahu značkového tovaru.

Treba preto v konkrétnom prípade zistiť aj to, či má tovar »pod cenou« predávaný skutočne povahu značkového tovaru a ak to bude dokázané, bude nerozhodným pre posúdenie žalobného nároku, či tieto predaje stali sa len členom družstva alebo tiež nečlenom.

Čís. 14297.

I. K tomu, aby úradník pokladaný bol za vedúceho úradníka v smysle odst. 3 čl. XXXIV. zák. č. 54/1932 Sb. z. a n., nevyžaduje sa, aby mal prokúru.

II. Úradník, uvedený v odst. 3 čl. XXXV. zák. č. 54/1932 Sb. z. a n., ktorý vystúpil zo služieb banky na jej výpoveď alebo na vlastnú výpoveď, nemá nároku na smluvnú penziu.

(Rozh. z 10. IV. 1935, Rv III 194/35.)

Žalobník bol zamestnaný ako bankový úradník pôvodne u M. banky, od r. 1921 u žalovanej S. banky a bol naposledy vedúcim filiálky žalovanej strany v S. Jeho služebný pomer bol žalovanou bankou zrušený výpoveďou s odvolaním sa na čl. XXXV. zák. č. 54/1932 Sb. z. a n. Žalobou domáhal sa žalobník vyslovenia bezúčinnosti danej výpovedi medzi iným na tom základe, že nemohol byť podľa čl. XXXV. cit. zák. vypovedaný, lebo nemal prokúru; pre prípad nevyhovenia tejto žalobnej žiadosti domáhal sa platenia penzie.

Všetky tri stolice žalobu zamietly, Najvyšší súd medzi iným z týchto dôvodov:

Pojem vedúceho úradníka ustanovuje bod 3 čl. XXXIV. zák. č. 54/1932 Sb. z. a n. Z doslovu tohoto ustanovenia nedá sa vyvodiť, že ve-